

blive et Omsvøbsdepartement, men at vedkommende Direktør saa vidt muligt kommer i det mest direkte og mest personlige Samarbejde med Justitsministeren. Derfor har Udvalget med Glæde kunnet tiltræde denne Ændring og anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, som Landstinget har formet det.

Pürschel: Under Hensyn til, at Lovforslaget med den i Landstinget foretagne Ændring er udviklet i Retning af, hvad jeg anser for det rette, har jeg ment nu at kunne tilraade mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstæder i Skotøj.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5865; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 4221).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Westergaard): Da Lovforslaget ikke tilsigter at hemme en solid og sund Fabrikation eller Indførsel af eller Handel med Skotøj, men kun har til Hensigt at værne det købende Publikum ved at forhindre, at der fabrikeres, indføres eller i det hele taget forhandles Skotøj af en særlig slet Kvalitet, har der i Udvalget været Enighed om at tiltræde Lovforslaget med de i Betænkningen foreslaaede Ændringer, som jeg ganske kort skal nævne. Ændringsforslag under Nr. 1 til § 2 drejer sig om et Par

Tilføjelser til § 2, som gaar ud paa, at Justitsministeren bemyndiges til under visse Forhold at forbyde Indførsel af Skotøj, idet Udvalget har ment, at dette kun burde ske med Tilslutning af det i Henhold til Lov Nr. 223 af 11. April 1919 nedsatte Afviklingsudvalg. Udvalget foreslaar dernæst følgende Tilføjelse til Paragraffen: „saafremt der ikke haves Sikkerhed for, at de nævnte Varer forinden Indførselen opfylder de i Henhold til § 1 foreskrevne Betingelser. De indførte Varer skal desuden paa tydelig Maade være mærkede „Udenlandsk“.“ Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 tager Sigte paa at forhøje Bødebeløbet fra 1 000 til 10 000 Kr.

Endelig skal jeg endnu nævne det sidste Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Loven bortfalder med Udgangen af Oktober 1921. Naar man har valgt denne Dato, hænger det sammen med, at Afviklingsudvalgets Virksomhed ophører til dette Tidspunkt.

Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag.

Hans Nielsen: Hvis der bag dette lille Lovforslag har ligget en Tendens i Retning af at hjælpe den indenlandske Industri, maa jeg tilstaa, at der er blevet klippet svært af det, efter at Udvalget har behandlet det. Loven skal altsaa, som den ærede Ordfører oplyste, kun gælde for en meget kort Periode, og Justitsministerens Bemyndigelse gøres afhængig af Afviklingsudvalget. Da nu Rigsdagen ikke er samlet i Sommer, kan det jo blive noget vanskeligt for Justitsministeren at faa truffet sine Afgørelser hurtigt, forsaavidt dette skulde være nødvendigt. Udvalget har søgt at mildne paa Lovforslagets Bestemmelser, men til Trods herfor vil jeg dog anbefale det høje Ting at stemme for de stillede Ændringsforslag, idet jeg sætter Pris paa et Par af dem. Saaledes er Bødestemmelsen blevet skærpet, idet Bøderne nu kan sættes op til 10 000 Kr., og man er ligeledes gaaet med til en Bestemmelse om, at det indførte Skotøj skal være mærket „Udenlandsk“; denne sidste Bestemmelse anser jeg for at have en vis Betydning. I øvrigt vil Lovens Betydning meget komme til at afhænge af, hvorledes den højtærede Regering vil administrere den. Det er i Udvalget blevet oplyst, at der i Øjeblikket baade i og udenfor Europa findes en uhyre Masse daarligt færdigt Fodtøj, som man søger at faa afsat, hvor det er muligt. Det er i mange Tilfælde ualmindelig slette Varer, det drejer sig om. Jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at